

VASILE VOICULESCU – SONET / SONNET

Paul MICLĂU

Université de Bucarest, Roumanie

CCXLIII (89)

Îmi scînteiază-n mîină azi iarăși
stinsa pară
Și-mi bate-n ea tot gîndul, asemeni
unui puls...
In inimă de-a dreptul o-nmoi:
păstrez o rană
De unde nici o forță săgeata nu
mi-a smuls.
Îți scriu... și dintr-o dată mă
năvălește-o lume;
Ca-n bobul pur de rouă în orice
strop de vers
Din care înflorește strălucitoru-ți
nume
Se-nghesuie să-ncapă întregul
univers.
Din cînd în cînd în zboru-i,
dezvăluind secretul
Condeiul se izbește în fărături de
hîrtie...
Și s-a oprit din zbucium c-un
freamăt de mîndrie:
“Ah, cine vrea să-i poarte cît mai
adînc sonetul?”

CCXLIII (89)

Aujourd'hui brille encor ma plume
trop traînarde,
Comme un pouls régulier palpite
ma pensée...
Mais je la trempe au cœur et une
plaie j'en garde
Dont personne n'a pu ma flèche
retirer.
Je t'écris... et soudain un monde
m'envahit ;
Comme dans la rosée, dans chacun
de mes vers,
Où ton nom rayonnant doucement
s'épanouit,
Là s'efforce d'entrer tout le grand
univers.
Ma plume, dans son vol, dévoilant
son secret,
Frappe contre la rive en papier, à
l'unisson...
Elle s'est arrêtée avec un fier
frisson :
« Mais qui veut lui porter sans
délai le sonnet ? »

Frumoasă, tăinuită în straie de
solie,
Durerea mea aleargă să-ți ducă
bucurie...

**Duminică și luni, 20-21 iulie
1958**

Belle, bien camouflée en
vêtements de soie,
Ma douleur y accourt pour
t'apporter la joie...

**Dimanche et lundi, 20- 21 juillet
1958**

V. Voiculescu, *Ultimele sonete ale lui Shakespeare. Traducere
imaginară/Les derniers sonnets de Shakespeare. Traduction imaginaire.*
Préface et version française de P. Miclau, Editions Paralela 45, Bucarest,
2005, p. 213.